

PARAULA I VIDA

«Apreneu de Mi, feu-vos deixebles meus!» (Mt 11,29)

El Diumenge de Passió, o dels Rams, ens fa entrar a la gran Setmana Santa dels cristians. Entrem-hi seguint el nostre Rei, que venç en la Creu; entrem-hi amb coratge, humilment, amb anhel de ser salvats i d'aprendre novament la gran lliçó de l'Amor més gran, el que dona la vida. Jesús ens va dir «Veniu a Mi tots els qui esteu cansats... Apreneu de Mi, feu-vos deixebles meus, que sóc benèvol i humil de cor... el meu jou és suau i la meva càrrega lleugera!» (Mt 11,28ss.). Ens ha mirat amb compassió i ens ha volgut com a deixebles seus, «evangelitzadors amb esperit» (cf. *Evangelii Gaudium*, cap. 5è).

«Hosanna a Jesucrist!», cridem els seguidors de Crist aquest diumenge que obre la gran setmana dels cristians. Era i és una pregària de súplica i un crit de lloança a Déu. Ho van dir els infants dels hebreus i ho continuem fent nosaltres: supliquem i lloem, mentre fem processó amb palmes i rams d'olivera. Lloem el Rei dels màrtirs, el que es dona en res-

cat de tots els homes i dones del món.

Avui Jesús ens diu: «Vine amb Mi, segueix-me fins a donar la teva vida com Jo, estima molt, del tot; el meu Pare no t'abandonarà mai, ni que t'arribés una gran creu com la meva... No t'espantis per les creus que trobaràs. Jo he vençut. Després de Mi, qui mori amb fe i confiança, viurà; qui estimi, no quedarà oblidat; qui demani perdó, serà sempre escoltat... i obtindrà misericòrdia». Així ens atreu Jesús en aquests dies Sants de la Setmana que inaugurem amb la joia dels infants que aclamen amb senzillesa el seu Salvador. Diguem-li també nosaltres, sense vergonya, pels carrers: «Hosanna, Senyor! Gràcies per la teva mort redemptora. Recorda't de nosaltres, salva'ns i dona'ns vida per sempre.»

La Setmana Santa ens porta un major contacte amb la família, la visita als nostres pobles i podrem gaudir de la primavera després del llarg hivern. Que no deixi de tenir també un sentit profund, reflexiu i contemplatiu. El Crist ens torna a venir a trobar amb la seva Passió, que avui llegim sencera segons Sant Marc, i amb la memòria

sacramental de la seva Mort i Resurrecció. Tots els nostres sofriments se'ls fa seus, i els omple de llum i de sentit: sofrir amb amor, és vèncer; i anar donant la pròpia vida per amor, és regnar, és viure-la de debò.

Potser aquestes veritats xoquen amb la manera de veure les coses que bastants tenen, ofegats en una nova mentalitat pagana, on compten poc les persones i molt en canvi el tenir i l'individualisme. Que ens facin reaccionar. No podem plegar-nos a una vida sense fe, distrets de Déu i del pròxim. Aquest Diumenge de Rams i de Passió, i els dies sants de Dijous i de Divendres, amb el silenciós Dissabte Sant, el Senyor ens vol atreure, de nou, cap a una gran lliçó: la del seu amor fins a l'extrem. Una lliçó que només s'aprèn i es va entenent, en la mesura que es va practicant. I tot queda recollit i lliurat en l'Eucaristia, sagrament de la Pasqua.

Sense Déu no valem res, no podem fer res. Santa Setmana, i que ens sigui culminació de la Quaresma i vivència de la Pasqua!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Celebració del Diumenge de Rams

La celebració del Diumenge de Rams marca el començament de la Setmana Santa: aquest dia commemora l'entrada de Jesús a Jerusalem. Commemorem el triomf de l'entrada de Crist a Jerusalem i el reconeixement d'un rei. Les parròquies de la diòcesi s'ompliran de palmes i palmes, branques d'olivera i de boix, rememorant aquell moment de l'entrada de Crist, i la missa comença amb la benedicció de les que porten els assistents. Durant la cerimònia de la missa es dona lectura al relat complet de la Passió.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Joves i fe, donant testimoniatge

Vespre de pluja i fred. Una norantena de persones —predominen els joves— s'aplega en una pregària que combina silenci i reflexió, amb cançons que proposa un conjunt. Són lletres i músiques pròpies. Avui: «Joves i fe. Un binomi possible». Diu qui condueix la pregària: «Posem els joves al centre de la nostra pregària. Posem-nos en presència de Déu pregant per tots aquells que segueixen l'Evangelí i el testimoni de Jesús com a centre de la seva vida. Però, especialment, pels joves que no acullen amb facilitat les paraules de l'Evangelí. Demanem-li que protegeixi els joves: els qui estan en els nostres grups; els qui dubten i esporàdicament vénen; aquells que només ho fan de tant en tant... i, sobretot, els qui rebutgen la paraula amorosa que Déu els adreça. Ho farem mitjançant testimonis. Cadascú de nosaltres podrà posar el nom de persones que

coneix i pregar per elles. Per a Déu, tot és possible. No només és qüestió d'estratègia pastoral, de llenguatge..., també és qüestió de conversió personal i pastoral i de seguir encomanant una realitat que ens *desinstal·la*.»

Els testimonis se succeïren, així com les cançons i els moments de silenci: «Em dic Jordi, tinc dinou anys. He començat la carrera. No m'agrada. Estic pensant a canviar... però no sé què fer. L'inici de la universitat ha trasbalsat la meva fe. Em fa vergonya dir als meus nous companys que sóc creient». «Sóc la Núria, he acabat el grau de biologia. Fa tres anys que participo en un grup de fe. M'hi va portar una amiga i, tot i que ella ho va deixar, jo he seguit. Tenia molts dubtes. Ara crec que seguir Jesús és el que mou més el meu cor. Vull anar a fons, però em fa por. M'han parlat de l'acompanyament espiritual. Potser el buscaré». «Em dic

Peter, tinc vint-i-un anys. Sóc de Tailàndia i vaig arribar a Barcelona fa sis mesos. Estudio informàtica a la universitat. Enyoro la família i els amics. No domino prou la llengua. Sort que he trobat un grup d'acollida que m'entén. Vull compartir la meva fe, tot i que veig que molts joves aquí no hi creuen. Cada nit prego pels meus amics, que han quedat al meu país.»

Cal ajudar els més joves a superar els obstacles que els barren el pas per descobrir l'amor incondicional de Déu, refer el camí i acollir la seva presència i companyia. Descobrir Jesús, així com en el seu dia d'altres ho van fer amb nosaltres. Com els joves de la pregària, ser capaços d'alçar-nos i donar testimoniatge. «Mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: ser anomenats fills de Déu. I ho som!» (1Jo 3,1).

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

«Aprended de Mí, sed mis discípulos» (Mt 11,29)

El Domingo de Pasión, o de Ramos, nos introduce en la gran Semana Santa de los cristianos. Entremos siguiendo a nuestro Rey, que vence en la Cruz; entremos con coraje, humildemente, con anhelo de ser salvados y de aprender nuevamente la gran lección del Amor más grande, el que da la vida. Jesús dijo «Venid a Mí todos los que estáis cansados... Aprended de Mí, sed mis discípulos, que soy manso y humilde de corazón... ¡Mi yugo es llevadero y mi carga ligera!» (Mt 11, 28ss.). Nos ha mirado con compasión y nos ha elegido discípulos suyos, «evangelizadores con espíritu» (cf. *Evangelii Gaudium*, cap. 5.º).

«Hosanna a Jesucristo», exclamamos los seguidores de Cristo este domingo que abre la gran semana de los cristianos. Era y es una plegaria de súplica y un grito de alabanza a Dios. Lo decían los niños de los hebreos y lo continuamos haciendo nosotros: suplicamos y alabamos, mientras vamos en procesión con hojas de palma y ramos de olivo. Alabemos al Rey de los mártires, el que se entrega en rescate de todos los hombres y mujeres del mundo.

Hoy Jesús nos dice: «Ven conmigo, sígueme hasta dar tu vida como Yo, ama sin reservas, absolutamente; mi Padre no te abandonará nunca, aunque te llegue una gran cruz como la mía... No tengas miedo de las cruces que encontrarás. Yo he vencido. Después de Mí, quien muera con fe y confianza, vivirá; quien ame, no caerá en el olvido; quien pida perdón, será siempre escuchado... y obtendrá misericordia». Así nos atrae Jesús en estos días Santos de la Semana que inauguramos con el júbilo de los niños que aclaman con sencillez a su Salvador. Digámosle también nosotros, sin vergüenza, en las calles: «¡Hosanna, Señor! Gracias por tu muerte redentora. Acuérdate de nosotros, sálvanos y danos vida eterna.»

La Semana Santa nos aporta un contacto mayor con la familia, la visita a nuestros pueblos y que podamos disfrutar de la primavera después del largo invierno. Que no deje de tener también un sentido profundo, reflexivo y contemplativo. Cristo nos sale nuevamente al encuentro con su Pasión, que hoy leemos entera según San Marcos, y con la memoria sacramental de su Muerte y Resurrección. Se hace suyos todos nuestros sufrimientos, y los llena de luz y de sentido: sufrir con amor es vencer; e ir dando la propia vida por amor es reinar, es vivir de verdad.

Tal vez estas verdades chocan con la manera de ver las cosas que muchos tienen, ahogados en una nueva mentalidad pagana, en la cual cuentan poco las personas y mucho, en cambio, el tener y el individualismo. Que nos haga reaccionar. No podemos abandonarnos a una vida sin fe, sin prestar atención a Dios ni al prójimo. Este Domingo de Ramos y de Pasión, y los días santos de Jueves y de Viernes, con el silencioso Sábado Santo, el Señor nos quiere atraer, de nuevo, hacia una gran lección: la de su amor hasta el extremo. Una lección que sólo se aprende y se va entendiendo en la medida en qué se va practicando. Y todo queda recogido y ofrecido en la Eucaristía, sacramento de la Pascua.

Sin Dios nada podemos hacer. ¡Santa Semana, y que nos sea culminación de la Cuaresma y vivencia de la Pascua!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Reunió dels arxiprestos de la Diòcesi a Balaguer

Els arxiprestos de la Diòcesi es van reunir el 5 de març a la Casa d'espiritualitat del Sant Crist de Balaguer presidits per l'Arquebisbe Joan-Enric Vives.

El tema central d'aquesta sessió ordinària fou el de la formació permanent dels preveres en la línia del que demana la nova Ratio «*El do de la vocació presbiteral*» que insisteix que la formació dels preveres és contínua, dura tota la vida i no s'esgota en la preparació del Seminari o formació

inicial. El Sr. Arquebisbe va presentar als arxiprestos un resum de les principals idees fonamentals de la Ratio sobre la formació permanent que la presenten com una formació única i integral (que abraça tots els camps) comunitària i missionera, insistint en la necessitat de la fraternitat sacerdotal i de l'acompanyament espiritual de tots els preveres al llarg de tots els seus anys de ministeri. I va urgir a revisar el que en el bisbat anem oferint per als preveres joves, adults, madurs i

més ancians tant en acompanyament com en activitats i ofertes de formació. Les activitats formatives que la Diòcesi d'Urgell ofereix als preveres per a la seva formació que es concreten en dues tandes anuals d'exercicis espirituals, tres xerrades formatives durant el curs pastoral, un recés per Advent-Nadal, una xerrada formativa durant la Missa Crismal en la Jornada sacerdotal i la formació que des dels arxiprestats imparteix el professor Dr. Francesc Torralba així com un pelegrinatge de preveres o uns dies de convivència, enguany a Montserrat. També les trobades arxiprestals o els grups per afinitats pastorals o de generació, o de revisió de vida.

Es va destacar la importància que s'hauria de donar a l'acompanyament de tots els preveres, especialment els qui es troben en els primers anys d'exercici del ministeri, els qui ja fa uns certs anys que l'exerceixen, els preveres grans i els malalts i impossibilitats.

El Secretari general, Mn. David Codina, va presentar les dades sacramentals del darrer any i les va valorar en la seva evolució.

▶ **XV Encontre estatal de treballadors i voluntaris de les Obres Missionals Pontificies (OMP).** Els dies 1 i 2 de març es va celebrar a Madrid el XV Encontre estatal de treballadors i voluntaris de les Obres Missionals Pontificies. Hi van assistir 129 persones, provinents de 52 diòcesis espanyoles. D'Urgell hi va ser present Anahí Biorci, per part de la Delegació de Missions de la diòcesi. Mons. Francisco Pérez, President de la

Comissió Episcopal de Missions de la CEE, i D. Anastasio Gil, Director nacional de les OMP, van presentar les jornades de formació en les que es va aprofundir en l'Obra Pontificia d'Infància Missio-

nera i el carisma fundacional i la seva actualitat com a eina de la formació missionera dels infants (6-12 anys). Els assistents van compartir i intercanviar experiències sobre l'animació missionera, en aquest àmbit concret de la infància; i també van dedicar un temps a grups de treball, per aportar idees pel Pla IM 2019-2022, pensat des de Jesús Infant en 4 escenaris diferents: Betlem, Egipte, Natzaret i Jerusalem.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Resant, ens podem veure els uns als altres des de la perspectiva correcta, la del Pare, i reconèixer-nos com a germans» (25 de gener).

@Pontifex: «La joia del cristià no es pot comprar, prové de la fe i de trobar-se amb Jesucrist, el motiu de la nostra felicitat» (26 de gener).

@Pontifex: «El bé, així com l'amor, la justícia i la solidaritat, no s'obtenen d'un sol cop i per sempre; s'han d'anar conquerint dia a dia» (30 de gener).

@Pontifex: «Jesús és el nostre mediador i ens reconcilia no només amb el Pare, sinó també entre nosaltres» (31 de gener).

Vida Creixent d'Urgell celebra la seva trobada anual al Santuari del Sant Crist de Balaguer

El Santuari-Basílica del Sant Crist de Balaguer va acollir el dimarts 6 de març la 13a Trobada diocesana anual del moviment cristià Vida Creixent amb la participació d'unes 150 persones provinents de tots els indrets del Bisbat d'Urgell.

La jornada fou presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i va comptar amb els quinze grups del moviment presents a la Diòcesi així com representants del moviment de Vida Creixent de les diòcesis de Barcelona, Tarragona i Solsona, entre ells, el President de la Junta interdiocesana de Vida Creixent a Catalunya, Sr. Sergi Oliva, i el Consiliari Interdiocesà, Mn. Xavier Moretó. També s'hi féu present el Regidor de Serveis Socials i Habitatge de l'Ajuntament de Balaguer, Sr. Joan Pla i Cubedo.

La Presidenta diocesana del moviment a Urgell, Sra. Maria Carme Ribes, va donar la benvinguda als participants en arribar a la Casa d'espiritualitat del Sant Crist i va voler agrair l'acompanyament de l'Arquebisbe Joan-Enric durant tota la trobada, i l'assistència dels representants dels moviments veïns. En aquest sentit, va apuntar que era un reflex de la comunió i agermanament entre les diòcesis que tenen presència d'aquest moviment apostòlic.

Mons. Joan-Enric va manifestar l'alegria de poder participar en la trobada, destacant la importància que el moviment de Vida Creixent té per a la gent gran: permet ajudar-se i compartir expe-

riències i, al mateix temps, esdevenir testimonis per a les generacions més joves de pregària i de fe. Mn. Pau Vidal, Capellà Custodi del Santuari, va explicar la història del Santuari del Sant Crist de Balaguer i la imatge que el precedeix, el Sant Crist, així com la bella imatge de la Mare de Déu d'Almatà. Posteriorment, la Gna. Maria Victòria Triviño, Monja clarissa, va oferir un testimoni del que és la vida contemplativa i el seu valor per a l'Església. Va defensar que tots els cristians necessitem del carisma específic que els contemplatius aporten: el valor de la pregària i de la intercessió per tot el Poble de Déu.

Després de l'acte de benvinguda tingué lloc a l'església del Santuari-Basílica del Sant Crist la representació catequètica mitjançant la dansa de la llegenda de l'arribada del Sant Crist a la ciutat de Balaguer par part de la comunitat de Germanes clarisses de Balaguer.

Posteriorment, es va celebrar l'Eucaristia a l'església del Santuari-Basílica que fou presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric i concelebrada pels preveres assistents, entre ells, el Viceconsiliari diocesà del moviment Vida Creixent del Bisbat d'Urgell, Mn. Josep Maria Aresté; Mn. Pau Vidal, Capellà Custodi del Santuari; Mn. Joan Pujol, Arxiprest de Noguera i Rector de Balaguer; Mn. Xavier Moretó, Consiliari Interdiocesà i un gran nombre de preveres d'Urgell que són consiliaris a les diferents parròquies on és present el moviment a Urgell.

Posar vida als anys

Després de la trobada i mentre tornàvem a casa el passat dia 6, vaig recordar com vaig conèixer el moviment. Va ser l'any 2002 i jo tenia 52 anys, durant la festa de la Candelera, la celebració dels patrons de Vida Creixent, Sants Simeó i Anna.

Crec que em vaig enamorar de les persones i d'aquell moviment nou per a mi. Aquella mateixa tarda, després de l'Eucaristia, compartint un tall de coca i xocolata a la Casa-Església de Santa Maria del Fener d'Andorra la Vella, Francesc Badia —el Coordinador del moviment a Andorra— em va suggerir i convidar a presentar-me a la Coordinadora Interdiocesana a Barcelona. El mes següent em considerava ja Coordinadora/Animadora del grup d'Andorra la Vella. L'any 2008 vaig ser nomenada per Mons. Joan-Enric Presidenta diocesana del moviment, recollint el testimoni de Carles Dalmau, President des de 1993. Avui, a l'any 2018, continuo essent la Coordinadora diocesana de Vida Creixent del nostre bisbat, i encoratjo als membres dels grups perquè una persona que, estimant el nostre moviment, vulgui reemplaçar-me. En mans de l'Esperit Sant ho deixo!

Avui, ser una membre més de Vida Creixent m'ha donat estimació i respecte als grans; la força de la fe, el coratge i les pregàries de perdó al Pare celestial per tirar endavant el dia a dia, davant de les situacions personals que he experimentat. Estimo els tres puntals «Amistat, espiritualitat, apostolat» i la frase tan ben escollida «POSAR VIDA ALS ANYS».

M. Carme Ribes

Presidenta de Vida Creixent d'Urgell

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

26. ■ Dilluns Sant (lit. hores: 2a setm.) [Is 42,1-7 / Sl 26 / Jo 12,1-11]. Sant Brauli, bisbe de Saragossa (631-651); santa Màxima, mr.

27. ■ Dimarts Sant [Is 49,1-6 / Sl 70 / Jo 13,21-33.36-38]. Sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms, patró de Baviera; sant Alexandre, soldat mr.; santa Lídia, mare de família, mr.

28. ■ Dimecres Sant [Is 50,4-9a / Sl 68 / Mt 26,14-25]. Sant Sixt III, pa-

pa (romà, 432-440); sant Doroteu, abat.

29. □ Dijous Sant, Missa de la Cena del Senyor [Ex 12,1-8.11-14 / Sl 115 / 1C 11,23-26 / Jo 13,1-15]. St. Ciril, diaca i mr.; St. Eustaci, abat; Sta. Beatriu de Silva, vg., a Toledo.

30. ■ Divendres Sant, Celebració de la Passió del Senyor [Is 52,13-53,12 / Sl 30 / He 4,14-16; 5,7-9 / Jn 18,1-19,42]. Sant Quirí, tribú ro-

mà mr., pare de Balbina; sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.

31. ■ Dissabte Sant. Sant Benjamí, diaca i mr. (424) a Pèrsia; sant Amós, profeta; santa Balbina, vg. romana i mr.; beat Amadeu (†1472), duc de Savoia.

ABRIL

1. □ Diumenge vinent, Pasqua de Resurrecció del Senyor (litúrgia

de les hores: pròpia) [Vetlla: després dels textos de la Llei i dels Profetes, Rm 6,3-11 / Sl 117 / Mc 16,1-7. Missa del dia: Fets 10,34a.37-43 / Sl 117 / Col 3,1-4 (o bé: 1C 5,6b-8 / Jo 20,1-9; o bé: Mc 16,1-7); o bé a la Missa vespertina: Lc 24,13-35]. Sant Venanci, bisbe i mr.; sant Hug, bisbe; santa Teodora, mr.; sant Nuno Álvares Pereira, religiós carmelità.

Diurnenge de Rams (B)

COMENTARI

En els sofriments el fill aprenqué què és obeir

Avui, Diurnenge de Rams, proclamem el 3r Cant del Servent del Senyor (Is 50,4s) com adreçat a nosaltres.

Sense emprar el mot «profeta», narra la biografia del Servent de Déu cridat a parlar (*el Senyor m'ha donat una llengua de mestre*), i així *sostenir els cansats*.

La seva paraula es fonamenta en l'escolta (*em desvetlla l'orella perquè escolti com un deixeble*) d'Aquell que amb amor *m'ha parlat a cau d'orella*.

Escoltar bé Déu porta conseqüències davant les quals el Servent *no es resisteix ni es fa enrere*; ben al contrari *para l'esquena als qui l'assoten i no amaga la cara*.

D'on li ve la força? *El Senyor Déu m'ajuda; per això no em dono per vençut*.

Als de Filips els ha exhortat Pau: *Que el comportament vostre sigui digne de l'Evangeli de Crist (1,27)*.

Ara concreta més: *Tingueu les mateixes actituds i el mateix amor els uns pels altres*. Llavors incorpora un himne cristològic pre-paulí estructurat en 3 etapes centrades en la kenosi del qui, essent *de categoria divina, prengué categoria d'esclau i s'abaixà fins a la mort de creu*; i que *per això Déu l'ha super-exalçat*.

El relat evangèlic presenta els fets històrics de la Passió il·luminats per l'experiència de la fe pasqual. Vol donar resposta al repte d'uns fets que eren *escàndol per als jueus i absurd per als grecs, però poder i saviesa de Déu per als qui Déu ha cridat (1Co 1,23s)*

Els evangelistes mostren el sentit d'aquells fets gràcies a: a) *l'experiència viva de l'encontre personal amb el Ressuscitat*, sense la qual el seu record s'hauria esvaït per complet; b) *la meditació de l'A.T.* Una bona Lectio Divina de textos selectes de l'A.T. ajuda a veure la Passió com a compliment de les Escripures (sobretot *Sl 22; Is 52, 13-53,12; Za 13,7*).

La credibilitat històrica recolza també en els autors humans que donen la vida per allò que prediquen. Si haguessin volgut falsejar la història, ¿haurien dit que *els Dotze van abandonar el seu Mestre, que Pere el va negar tres vegades, que creien que era un fantasma...?*

Mc fa un relat kerigmàtic amb l'aire fresc de la tradició oral. Narra els fets com ho faria un testimoni subratllant la paradoxa que duu al misteri i desemboca en la fe.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 50,4-7)

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre em desvetlla l'orella, perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrere: he parlat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

▶ Salm responsorial (21)

R. *Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?*

Tots els qui em veuen es riuen de mi, / amb els llavis i amb el cap prenen aires de mofa: / «S'ha adreçat al Senyor; que l'alliberi, / doncs; que el salvi, si tant se l'estima.» R.

M'envolta una munió de gossos, / em rodeja un estol de malfactors, / m'han lligat les mans i els peus, / puc comptar tots els meus ossos. R.

Es reparteixen entre ells els meus vestits, / es juguen als daus la meva roba. / Almenys vós, Senyor, no us allunyeu; / força meva, cuiteu a defensar-me. R.

Anunciaré als meus germans el vostre nom, / us lloaré enmig del poble reunit. / Fidels del Senyor, lloeu-lo, fills de Jacob, / glorifiqueu-lo, reverencieu-lo, fills d'Israel. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filips (Fl 2,6-11)

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de captèner-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obediènt fins a acceptar la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

▶ Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Marc (Mc 14,1-15,47) (Versió abreujada)

C. Els qui passaven l'insultaven, movien el cap amb aire de mofa i deien: S. «Ah, tu que vols destruir el santuari i reconstruir-lo en tres dies, salva't tu mateix i baixa de la creu.» C. També se'n burlaven els grans sacerdots comentant amb els mestres de la Llei: S. «Ell que salvava els altres, no és capaç de salvar-se ell mateix. El Messies, el rei d'Israel, que baixi ara de la creu, i nosaltres, quan ho veurem, creurem en ell.» C. També li feien retrets els qui havien estat crucificats amb ell. Jesús llançà un gran crit i expirà C. Arribat el migdia s'estengué per tota la terra una fosca fins a mitja tarda. I a mitja tarda Jesús cridà amb tota la força: †. «Elohi, Elohi, ¿lamà sabactani?» C. Que traduït vol dir: † «Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?». C. Alguns dels qui eren allí deien: S. «Mireu com crida Elies.» C. Un corregué, xopà de vinagre una esponja, la posà al capdamunt d'una canya perquè begués, i deia: S. «Deixeu, a veure si ve Elies a desclavar-lo.» C. Jesús llançà un gran crit i expirà. C. En aquell moment la cortina que tancava el santuari s'esquinçà en dos trossos de dalt a baix. El centurió, que estava dret davant d'ell, quan veié com havia expirat digué: S. «És veritat; aquest home era Fill de Déu.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 50,4-7)

El Señor Dios me ha dado una lengua de discípulo; para saber decir al abatido una palabra de aliento. Cada mañana me espabila el oído, para que escuche como los discípulos. El Señor Dios me abrió el oído; yo no resistí ni me eché atrás. Ofrecí la espada a los que me golpeaban, las mejillas a los que mesaban mi barba; no escondí el rostro ante ultrajes y salivazos. El Señor Dios me ayuda, por eso no sentía los ultrajes; por eso endurecí el rostro como pedernal, sabiendo que no quedaría defraudado.

▶ Salmo responsorial (21)

R. *Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?*

Al verme, se burlan de mí, / hacen visajes, menean la cabeza: / «Acudió al Señor, que lo ponga a salvo; / que lo libre si tanto lo quiere.» R.

Me acorrala una jauría de mastines / me cerca una banda de malhechores; / me taladran la mano y los pies, / puedo contar mis huesos. R.

Se reparten mi ropa, / echan a suerte mi túnica. / Pero tú, Señor, no te quedes lejos; / fuerza mía, ven corriendo a ayudarme. R.

Contaré tu fama a mis hermanos, / en medio de la asamblea te alabaré. / «Los que teméis al Señor, alabadlo; / linaje de Jacob, glorificadlo; / temedlo, linaje de Israel.» R.

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Filipenses (Fl 2,6-11)

Cristo Jesús, siendo de condición divina, no retuvo ávidamente el ser igual a Dios; al contrario, se despojó de sí mismo tomando la condición de esclavo, hecho semejante a los hombres. Y así, reconocido como hombre por su presencia, se humilló a sí mismo, hecho obediente hasta la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo exaltó sobre todo y le concedió el Nombre-sobre-todo-nombre; de modo que al nombre de Jesús toda la rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

▶ Pasión de nuestro Señor Jesucristo según san Marcos (Mc 14,1-15,47) (Versión abreviada)

C. Los que pasaban lo injuriaban, meneando la cabeza y diciendo: S. «Tú que destruyes el templo y lo reconstruyes en tres días, sálvate a ti mismo bajando de la cruz». C. De igual modo, también los sumos sacerdotes comentaban entre ellos, burlándose: S. «A otros ha salvado y a sí mismo no se puede salvar. Que el Mesías, el rey de Israel, baje ahora de la cruz, para que lo veamos y creamos». C. También los otros crucificados lo insultaban.

C. Al llegar la hora sexta toda la región quedó en tinieblas hasta la hora nona, Jesús clamó con voz potente: —† «Eloí, Eloí, ¿lamá sabaqtaní?». (Que significa: «Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?»).

C. Algunos de los presentes, al oírlo, decían: S. «Mira, llama a Elías». C. Y uno echó a correr y, empapando una esponja en vinagre, la sujetó a una caña, y le daba de beber diciendo: S. «Dejad, a ver si viene Elías a bajarlo». C. Y Jesús, dando un fuerte grito, expiró.

C. El velo del templo se rasgó en dos, de arriba abajo. El centurión, que estaba enfrente, al ver cómo había expirado, dijo: S. «Verdaderamente este hombre era Hijo de Dios.»